

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

Ректор Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
кандидат юридичних наук, доцент
полковник поліції

Андрій ФОМЕНКО

2021

ВИСНОВОК

**Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ
щодо дисертації Гладчука Дмитра Івановича
на тему «Теоретико-правові та організаційні засади діяльності МВС
України у сфері дотримання прав людини», поданої на здобуття ступеня
доктора філософії в галузі знань 08 «Право» за спеціальністю 081
«Право», затвердженої Вченою радою Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ від 28.10.2020 року, протокол № 2**

ВИТЯГ

**з протоколу засідання фахового семінару кафедри теорії та історії
держави і права від 23 червня 2021 року**

Присутні:

доктор юридичних наук, професор Наливайко Л.Р., доктор юридичних наук, професор Грицай І.О., доктор юридичних наук, професор Боняк В.О., доктор юридичних наук, доцент Кучук А.М., доктор юридичних наук, доцент Добробог Л.М., доктор юридичних наук, професор Логвиненко Б.О., кандидат юридичних наук, доцент Завгородній В.А., кандидат юридичних наук, доцент Селіхов Д.А., кандидат юридичних наук, доцент Малишко В.М., кандидат юридичних наук, снс Березняк В.С., кандидат юридичних наук, доцент Сердюк І.А., кандидат юридичних наук, доцент Христова Ю.В., кандидат юридичних наук, доцент Завгородня Ю.С., кандидат юридичних наук, старший дослідник Почтовий М.М. (*науковий керівник*), кандидат юридичних наук, доцент Сердюк Л.М., кандидат юридичних наук, доцент Саєнко М.І., кандидат юридичних наук, доцент Талдикін О.В., кандидат юридичних наук, доцент Орлова О.О., кандидат юридичних наук, доцент Людвік В.Д., кандидат юридичних наук Чепік-Трегубенко О.С., кандидат юридичних наук, доцент Самотуга А.В., кандидат юридичних наук Бахчев К.В., ад'юнкт кафедри – Гладчук Д.І..

З присутніх – 6 доктори юридичних наук та 16 кандидатів юридичних наук – фахівців за профілем поданої на розгляд дисертації.

ПОРЯДОК ДЕННИЙ:

Обговорення дисертаційного дослідження Гладчука Д.І. на тему:
«Теоретико-правові та організаційні засади діяльності МВС України у сфері

дотримання прав людини», поданого на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 «Право» щодо його рекомендації для попереднього розгляду та захисту у разовій спеціалізованій вченій раді.

СЛУХАЛИ:

Доповідь здобувача ступеня доктора філософії Гладчука Д.І. на тему: «Теоретико-правові та організаційні засади діяльності МВС України у сфері дотримання прав людини», поданого на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 «Право».

Доповідач обґрунтував актуальність обраної теми, визначив мету, завдання, методологію та методику, охарактеризував об'єкт та предмет дослідження, виклав основні наукові положення та висновки, що виносяться на захист, вказав науково-практичну значущість роботи та зазначив про впровадження результатів дослідження.

Здобувач наголосив, що питання забезпечення прав і свобод людини в Україні є одними з пріоритетних напрямів державної політики. Підтвердженням цього є закріплення на конституційному рівні пріоритету загальнолюдських цінностей над усіма іншими цінностями держави і суспільства. Особливу роль у цій діяльності відведено МВС України як правоохоронному відомству, покликаному забезпечити дотримання конституційних прав і свобод громадян в діяльності центральних органів виконавчої влади.

Важливість дослідження ґрунтується на необхідності подолання протиріччя між потребою застосування світових та європейських стандартів забезпечення прав і свобод людини та відсутністю належного теоретико-правового й організаційного підґрунтя для реалізації запроваджених реформ в МВС України, метою яких є вдосконалення правоохоронної діяльності щодо дотримання прав людини.

У даний час в передових державах зі стабільною економічною ситуацією і з високим рівнем правосвідомості – США, Німеччини, Франції, Великобританії, Італії, Канаді, Японії та інших – управління поліцейськими відомствами і підрозділами прагне враховувати нову філософію поліцейської діяльності, суть якої полягає в служінні інтересам суспільства, громадянам. Поліцейська діяльність набуває все більшу суспільну спрямованість. Ідея служіння поліції суспільству в тісній співпраці з громадянами, закріплена в Законах про поліцію, прийнятих і оновлених до кінця XX ст. практично у всіх європейських країнах, США, Канаді, Японії та деяких ін., перетворює поліцію в правовій державі з каральної силової структури в повсякденну цілодобову сервісну службу з широким спектром соціальних послуг, де «суспільство – це покупець, а поліцейський підрозділ – це продавець своєї поліцейської послуги».

Таким чином, в умовах реалій сьогодення ефективність забезпечення прав і свобод людини в державі вимагає від МВС України застосування концептуально нових підходів, що визначені сучасними викликами суспільства з урахуванням змін в організаційно-правовій сфері діяльності правоохоронних органів та правозахисних організацій, і спрямовані на гуманізацію та демократизацію соціальних явищ і процесів, підвищення

авторитету Міністерства в «очах населення».

Однією з причин, що впливає на існуючу ситуацію є відсутність системної роботи у напрямі формування політики держави щодо забезпечення прав і свобод людини в діяльності органів державної влади та контролю за їх дотриманням. Це питання потребує не тільки наукового вирішення, а й практичного втілення з використанням новітніх та вдосконаленням існуючих засобів і методів діяльності МВС України, обумовлених сучасним станом дотримання прав і свобод людини у світі, чим й обумовлена актуальність зазначеної теми.

Структура та обсяг дисертації зумовлена метою і логікою дослідження та складається з анотації державною та англійською мовами, вступу, трьох розділів, які об'єднують вісім підрозділів, висновків, списку використаних джерел, додатків.

По завершенню доповіді Гладчука Д.І. присутніми були поставлені такі **запитання:**

Христова Ю.В.: Чи вкладаєте ви який-небудь авторський зміст у поняття «права людини» чи використовуєте загальновизнані тлумачення?

Відповідь: у дисертації нами запропоновано під правами людини розуміти передбачені нормативно-правовими актами рівні можливості людей на створення сприятливих умов життя та розвитку, задоволення різноманітних потреб особистого і не тільки характеру, що обумовлені економічним, духовним та соціальним розвитком суспільства.

Боняк В.О.: Яким чином співвідносить функція «забезпечення прав людини» з іншими напрямками діяльності МВС України?

Відповідь: нами доведено, що захист прав і свобод людини (правоохоронна діяльність) як напрям діяльності МВС України є ключовою, основною, пріоритетною функцією з-поміж інших (поліцейської, прикордонної, міграційної, регулятивної та функції цивільного захисту населення). При цьому, усі вони тісно пов'язані між собою та взаємно обумовлені.

Сердюк І.А.: Який зміст ви вкладаєте у поняття «механізму забезпечення прав людини»?

Відповідь: механізм забезпечення прав людини – це комплексне поняття, яке має свою структуру, серед елементів якої доречно виділяти: 1) юридичне закріплення прав людини; 2) охорону та захист прав людини; 3) моніторинг реалізації прав людини; 4) суб'єктів реалізації прав людини. Доведено, що МВС України є активним суб'єктом реалізації прав людини, сам процес якої включає діяльність щодо дотримання заборон, використання закріплених прав і повноважень, виконання покладених обов'язків. Можна сказати, що за своєю сутністю зазначена діяльність втілюється у двох напрямках: 1) контроль та реалізацією прав іншими суб'єктами; 2) безпосередньо реалізація прав самими співробітниками МВС України як представниками державного органу

Завгородня Ю.С.: Як ви можете охарактеризувати сучасний стан деонтологічних стандартів поліцейської діяльності в Україні?

Відповідь: сучасні деонтологічні стандарти поліцейської діяльності характеризуються наявністю лише декількох нормативно-правових актів, зокрема: Правил етичної поведінки поліцейських (наказ МВС України № 1179 від 09.11.2016), Закону України «Про Національну поліцію» та Присяги поліцейського. Встановлено, що у країнах Західної Європи та США широко поширена практика збору, систематизації і публікації етичних норм-стандартів щодо діяльності поліцейських. В Україні, на жаль, поки що ще не проводилася системно подібна робота; є лише поодинокі спроби (Правила етичної поведінки та Присяга поліцейського) частково закріпити на нормативному рівні питання морально-етичного аспекту поліцейської діяльності. Однак, питання формування та визначення деонтологічних стандартів в діяльності поліцейського залишається відкритим та потребує наукового визначення та обґрунтування.

Після відповідей на запитання з характеристикою наукової зрілості здобувача виступив науковий керівник кандидат юридичних наук, старший дослідник Почтовий Максим Миколайович, який розповів про хід дослідження, проведеного Гладчуком Д.І. під його керівництвом. Він підкреслив, що дисертація Гладчука Д.І. «Теоретико-правові та організаційні засади діяльності МВС України у сфері дотримання прав людини» є самостійною науковою працею, а тому свідчить про особистий внесок здобувача у науку. Дослідження характеризується єдністю змісту, логічною послідовністю викладення матеріалу та одержаних результатів. Останні є науково обґрунтованими. Більшість із них одержані уперше.

Достовірність досягнутих результатів забезпечена тим, що автор дисертації опрацював достатню кількість джерел теоретичної літератури; використав матеріали практичної діяльності працівників поліції, а також спирався на власний досвід роботи на посаді керівника управління моніторингу за дотриманням прав людини у діяльності МВС України.

Гладчук Д.І., відповідно до поставленої мети дисертаційного дослідження вирішив ряд завдань. Так, було проаналізовано теоретико-правові аспекти сутності прав людини та їх забезпечення; охарактеризовано діяльність МВС України щодо забезпечення прав людини; визначено механізм забезпечення реалізації прав людини в діяльності МВС України; з'ясовано деонтологічні засади поліцейської діяльності; проаналізовано професіоналізм в діяльності поліцейського; встановлено причини та умови порушення працівниками МВС України прав людини під час професійної діяльності; визначено критерії оцінки і показники ефективності діяльності МВС України у сфері дотримання прав людини; з'ясовано шляхи удосконалення форм і методів діяльності МВС України у сфері дотримання прав людини.

Результати дисертаційного дослідження Гладчука Д.І. є аргументованими та переконливими, вони отримані завдяки широкому використанню наукових джерел, емпіричного матеріалу та вмілому використанню різноманітних методів наукового дослідження.

За змістом дисертації простежується вміння автора висловлювати власні думки та пропозиції, які підтверджуються емпіричними матеріалами та статистичними даними, що свідчить про практичну корисність дослідження. Міркування та висновки автора відрізняються елементами наукової новизни, оригінальності, переконливої аргументованості та практичної корисності.

Дисертант під час написання роботи проявив активність і наполегливість, а також здатність до здійснення самостійного наукового пошуку.

Гладчук Д.І. повністю виконав освітньо-наукову програму підготовки доктора філософії за спеціальністю «Право», а також виконав індивідуальний план ад'юнкта кафедри теорії та історії держави і права по виконанню освітньо-наукової програми на здобуття наукового ступеня доктора філософії (кандидата юридичних наук) за спеціальністю 081 «Право» (спеціалізація 12.00.01 – теорія та історія держави і права; історія політичних і правових вчень).

Таким чином, дисертаційна робота Гладчука Дмитра Івановича «Теоретико-правові та організаційні засади діяльності МВС України у сфері дотримання прав людини» являє собою закінчену науково-дослідну роботу, що відповідає науковій спеціальності, за якою вона виконана. Робота містить низку нових науково-обґрунтованих результатів у галузі теорії та історії держави і права, що в сукупності сприяють розв'язанню конкретних наукових задач, яке має істотне значення для науки, відповідає вимогам Постанови Кабінету Міністрів України від 06 березня 2019 р. № 167 «Про проведення експерименту з присудження ступеня доктора філософії» і може бути рекомендована до захисту у спеціалізованій вченій раді.

Після цього слово було надано **рецензентам** наукової праці:

Доктор юридичних наук, професор Логвиненко Б.О. відзначив високий рівень наукового дослідження Гладчука Д.І., вказавши, що актуальність обраної теми «Теоретико-правові та організаційні засади діяльності МВС України у сфері дотримання прав людини» не викликає сумнівів. На користь високої актуальності досліджуваної тематики свідчить також і той факт, що невтішною є статистика щодо дотримання прав людини в Україні, отримана за результатами проведеного соціологічного опитування, де лише 11,4% опитаних вважають, що права людини дійсно сьогодні дотримуються, а 61,9% респондентів наполягають на тому, що права людини в Україні не дотримуються взагалі. Крім цього, за останні п'ять років ситуація із забезпеченням в Україні прав людини та основоположних свобод змінилась, але переважно у негативному сенсі – більше половини учасників дослідження – 53,6% зазначили, що ця ситуація погіршилася. Про позитивні зміни у цьому напрямку говорять лише 8,6% опитаних. Приблизно третина респондентів – 34,4% думають, що суттєвих змін ні у бік покращення, ні у бік погіршення, не відбулося.

Однією з причин, що впливає на існуючу ситуацію є недостатня наукова розробленість цієї проблеми, відсутність єдиних, уніфікованих, ефективних рекомендацій щодо дотримання прав людини в діяльності

органів державної влади та здійснення дієвого контролю у цій сфері. Це питання потребує не тільки наукового вирішення, а й практичного втілення з використанням новітніх та вдосконаленням існуючих засобів і методів, обумовлених сучасним станом дотримання прав людини у світі.

Вміле використання широкого спектру методів наукового пошуку також позитивно вплинуло на обґрунтованість сформульованих дисертантом наукових положень і висновків. Використовувалися як загальнонаукові, так і спеціальні методи наукового пошуку, що є характерними для досліджень у галузі права у тому числі: системно-структурний, наукової абстракції, формально-логічний, історично-правовий, порівняльно-правового аналізу, моделювання, статистичний, соціологічний та ін. Використання зазначених методів не може позитивно не вплинути на обґрунтованість і достовірність результатів дослідження.

Мета дисертаційного дослідження полягає у вивченні діяльності МВС України у сфері дотримання прав людини, запровадженні нових форм і методів роботи, ефективних методик зарубіжних країн із розвиненою поліцейською функцією, визначенні та формуванні нової системи оцінки роботи правоохоронного відомства. У такій редакції мета кореспондується з назвою роботи та предметом дослідження.

Об'єкт та предмет дослідження сформульовані вдало, вони відповідають вимогам МОН України. Наукові положення, висновки і рекомендації, сформульовані дисертантом, у своїй більшості є обґрунтованими і переконливими. При їх обґрунтуванні дисертантом використано широке коло вітчизняних та зарубіжних наукових джерел, достатньо репрезентативний емпіричний матеріал (дані офіційної статистики МВС України різних періодів, зведені дані анкетування працівників поліції, громадян тощо).

Таким чином, обґрунтованість та достовірність отриманих дисертантом результатів, висновків і пропозицій забезпечена завдяки використанню широкого кола джерел, різноманітних методів наукового і практичного аналізу поставлених проблем. Результати дисертаційного дослідження автора є аргументованими та переконливими. Зазначене дозволяє зробити висновок, що дисертант досягнув поставленої мети та обґрунтував низку нових концептуальних у теоретичному плані та значимих у практичному відношенні положень.

Наукова новизна одержаних результатів визначається тим, що вперше на монографічному рівні комплексно з використанням методів пізнання та врахуванням новітніх досягнень науки теорії держави і права досліджено теоретико-правові та організаційні засади діяльності МВС України у сфері дотримання прав людини, запропоновано шляхи удосконалення цієї діяльності. У результаті дослідження сформульовано низку наукових положень і висновків, запропонованих особисто здобувачем.

Основні результати дисертації викладено у десяти наукових публікаціях, з яких п'ять статей – у виданнях, що входять до переліку фахових, зокрема, одна стаття – у міжнародному науковому виданні, п'ять публікацій – у збірниках матеріалів науково-практичних конференцій.

Важливим є й те, що основні теоретичні положення дисертаційного дослідження належним чином аргументовані та викладені у логічній послідовності. Структурна побудова даної наукової праці дозволила оптимально висвітлити позначену проблематику. За своєю структурою дисертаційне дослідження складається із вступу, трьох розділів, що об'єднують вісім підрозділів.

Водночас, в роботі є певні дискусійні моменти.

1. У висновках до розділів автор наводить статистичні результати проведених анкетувань, використовує посилання на інші наукові джерела та вчених, систематизує результати проведеного дослідження у конкретному розділі на 10-12 аркушах. Вважаємо, що у висновках до розділів повинна міститись інформація узагальнюючого характеру із констатацією основних, найбільш вагомих результатів проведеного аналізу.

2. У дисертаційному дослідженні автор визначає 8 завдань, при цьому у висновках розкривається 16 основних положень наукової праці. Ми вважаємо, що в даному контексті, кількість сформульованих завдань повинна корелюватися із кількістю одержаних висновків.

3. У роботі в роботі бракує пропозицій змін та доповнень до чинного законодавства у сфері формування та закріплення деонтологічних засад поліцейської діяльності, в т.ч. і щодо дотримання прав людини в діяльності МВС України.

Зважаючи на те, що перераховані зауваження переважно не впливають на загальну позитивну оцінку даної роботи, дисертація Гладчука Дмитра Івановича «Теоретико-правові та організаційні засади діяльності МВС України у сфері дотримання прав людини», подана на здобуття наукового ступеня доктора філософії, є цілком завершеним монографічним дослідженням, у якому повно і всебічно вирішені поставлені перед ним завдання, що мають значення для підвищення ефективності досудового провадження.

Дисертація у цілому відповідає спеціальності 081 «Право» та вимогам Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у вищих навчальних закладах (наукових установах) затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23 березня 2016 року № 261 (зі змінами і доповненнями від 03 квітня 2019 року № 283), п. 10 Порядку проведення експерименту з присудження ступеня доктора філософії затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 06 березня 2019 року № 167, а отже роботу може бути рекомендовано до розгляду та захисту на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю «Право».

Кандидат юридичних наук, доцент Завгородній В.А. відзначив достатній фаховий рівень дисертаційного дослідження Гладчука Д.І. виконаного на актуальну тему, істотне теоретичне і прикладне наукове обґрунтування висновків і пропозицій.

Важливість дослідження ґрунтується на необхідності подолання протиріч між потребою застосування світових та європейських стандартів забезпечення прав і свобод людини та відсутністю належного теоретико-правового й організаційного підґрунтя для реалізації запроваджених реформ

в МВС України, метою яких є вдосконалення правоохоронної діяльності щодо дотримання прав людини.

У даний час в передових державах зі стабільною економічною ситуацією і з високим рівнем правосвідомості управління поліцейськими відомствами і підрозділами прагне враховувати нову філософію поліцейської діяльності, суть якої полягає в служінні інтересам суспільства, громадянам. Поліцейська діяльність набуває все більшу суспільну спрямованість.

Слід констатувати, що сьогодні відсутні комплексні монографічні дослідження щодо теоретико-правових та організаційних засад діяльності МВС України у сфері дотримання прав людини, а наукове дослідження Гладчука Д.І. покликане усунути існуючі у цьому напрямку прогалини. Наведене вказує на актуальність обраного напрямку дослідження.

Науковий апарат рецензованої дисертації є достатньо високим, матеріал викладений чітко, доступно та юридично грамотно. Позиції, які відстоює автор, ґрунтуються на наявних досягненнях науки теорії держави і права, положеннях суміжних дисциплін. Свої думки, висновки, пропозиції автор підтверджує фактами, критичним аналізом чинного законодавства, вже висловленими в юридичній літературі позиціями учених з відповідного приводу.

Дисертацію виконано згідно з вимогами Закону України «Про Національну поліцію», Стратегії сталого розвитку «Україна – 2020», схваленої Указом Президента України від 12.01.2015 № 5/2015, Стратегії державної кадрової політики на 2012-2020 рр., ухваленої Указом Президента України від 01.02. 2012 № 45/2012, Стратегії розвитку органів системи Міністерства внутрішніх справ на період до 2020 року, схваленої 21 розпорядженням Кабінету Міністрів України від 15.11.2017 № 1023-р, Концепції реформування освіти в МВС України, затвердженої наказом МВС України від 25.11.2016 № 1252, Пріоритетними напрямками наукового забезпечення діяльності органів внутрішніх справ України на період 2015–2019 рр., Пріоритетними напрямками розвитку правової науки на 2016–2020 рр..

Об'єкт і предмет дисертаційного дослідження сформульовані вдало і відповідають вимогам МОН України. Об'єктом дослідження є суспільні відносини, які виникають у сфері забезпечення прав і свобод людини в державі та контролю за їх дотриманням в діяльності МВС України. Предметом дослідження є теоретико-правові та організаційні засади діяльності МВС України у сфері дотримання прав людини.

Сформульовані у дисертації наукові положення, висновки та рекомендації мають належний рівень обґрунтованості й достовірності, що забезпечується досить вдалою й продуманою структурою наукової розробки, логікою викладення матеріалу, потужним масивом законодавчої, емпіричної та джерельної бази. В цілому, структура дисертації є логічно побудованою та ґрунтується на комплексному підході до вирішення проблем актуальних питань теорії держави і права щодо теоретико-правових та організаційних засад діяльності МВС України у сфері дотримання прав людини.

Наукова новизна отриманих результатів визначається тим, що дисертаційне дослідження є першим у вітчизняній науці теорії держави і права монографічним комплексним дослідженням теоретико-правових та організаційних засад діяльності МВС України у сфері дотримання прав людини. Наукова розробка виконана із урахуванням чинного законодавства, сучасних наукових досліджень та нагальних потреб правоохоронної практики.

Найбільш вагомими теоретичними й практичними положеннями дисертації є такі: 1) проаналізовано захист прав і свобод людини як напрям діяльності у співвідношенні з іншими функціями МВС України – поліцейською, прикордонною, міграційною, регулятивною та функцією цивільного захисту. Доведено, що захист прав і свобод людини є ключовою, основною, пріоритетною функцією МВС України з-поміж інших; 2) визначено основні аспекти деонтологічних засад поліцейської діяльності та обґрунтовано їх сутність: психологічний, професійно-правовий, соціальний та естетичний; 3) запропоновано в структурі поняття «професіоналізм поліцейського» виділяти наступні елементи: духовну та інтелектуальну розвинутість; раціональність; правову культуру; особливе почуття обов'язку; професійні цінності; комунікативність; психологічну налаштованість; систему професійної підготовки; 4) удосконалено розуміння сутності поняття «права людини», а також притаманних йому ознак; 5) проаналізовано уявлення про чинники, які впливають на порушення прав і свобод людини в правоохоронній, в т.ч. і поліцейській діяльності, зокрема: доктринальний, законодавчий, особистісний, соціально-психологічний, оціночний та чинник безпеки самого поліцейського; 6) визначено перелік основних критеріїв оцінки роботи поліції, серед яких запропоновано виділяти: розкриття злочинів та контроль над злочинністю; формування об'єктивної статистичної звітності про результати роботи; стан службової дисципліни та законності; рівень довіри населення до поліції та її активність у вирішенні проблем місцевих громад; 7) з'ясовано сутність та призначення обов'язків та правових заборон, визначених у тексті Правил етичної поведінки поліцейських, які за своїм змістом більше охоплюються поняттям «деонтологічні засади поліцейської діяльності», ніж «етичні правила поведінки поліцейських», та наголошено на необхідності їх правильного нормативного визначенні та закріплення; 8) запропоновано тлумачення поняття «забезпечення прав людини» як передбаченої нормативно-правовими актами діяльності державних органів, пов'язаної із використанням наявних юридичних засобів і заходів, спрямованих на реалізацію, охорону, захист та відновлення (у разі порушення) прав людини; 9) наголошено на необхідності оновлення системи критеріїв оцінки ефективності поліцейської діяльності та організації контролю, запропоновано в якості таких критеріїв оцінки: навантаження, інтенсивність праці, якість роботи, дотримання законності та ін.; 10) доведено необхідність концептуального осмислення, доктринального визначення та нормативного закріплення деонтологічних стандартів діяльності поліцейських в Україні за

зразком зарубіжних країн із розвинутою поліцейською функцією (Німеччина, Франція, Нідерланди, США та ін.).

Практичне значення одержаних результатів полягає у тому, що викладені й аргументовані в дисертації теоретичні положення, висновки і рекомендації впроваджені та використовуються у науковій діяльності, освітньому процесі та практичній діяльності.

Водночас, позитивно оцінюючи значимість дисертаційного дослідження, його наукову новизну та можливість використання пропозицій і рекомендацій дисертанта для вдосконалення діяльності МВС України у сфері дотримання прав людини в цілому, Завгороднім В.А. зазначено, що наукова розробка не позбавлена окремих вад, низка положень мають дискусійний характер чи викликають певні зауваження, які вимагають додаткової аргументації в процесі захисту.

1. У підрозділі 1.3 зазначено, що механізм забезпечення прав людини – це комплексне поняття, яке має свою структуру, серед елементів якої доречно виділяти: 1) юридичне закріплення прав людини; 2) охорону та захист прав людини; 3) моніторинг реалізації прав людини; 4) суб'єктів реалізації прав людини. При цьому, здобувач обмежується лише аналізом зазначених елементів і не висловлює авторську думку про те, які з них найбільш дієві та ефективні.

2. У роботі бракує пропозицій змін та доповнень до чинного законодавства у сфері формування деонтологічних стандартів поліцейської діяльності, в т.ч. і щодо контролю за дотриманням прав людини в діяльності центральних органів виконавчої влади.

3. У вступі дисертації наводяться деякі соціологічні дані щодо опитування думки працівників поліції та громадян України. Потребує конкретизації питання, яким чином здійснювалось опитування, які методи застосовувались та як результати проведеного соціологічного дослідження використано у науковій роботі?

Зважаючи на те, що перераховані зауваження переважно не впливають на загальну позитивну оцінку даної роботи, слід констатувати, що подане на рецензування дисертаційне дослідження Гладчука Дмитра Івановича «Теоретико-правові та організаційні засади діяльності МВС України у сфері дотримання прав людини» є завершеною науковою працею, підготовлене на достатньому рівні викладення матеріалу, зміст якого відповідає вимогам Постанови Кабінету Міністрів України від 06 березня 2019 р. № 167 «Про проведення експерименту з присудження ступеня доктора філософії», а отже роботу може бути рекомендовано до розгляду та захисту на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю «Право».

В обговоренні дисертаційного дослідження взяли участь:

Доктор юридичних наук, професор Боняк В.О. відзначила, що робота є унікальною, досить змістовною та глибокою. В роботі висвітлюються актуальні проблеми, котрі виникають в діяльності МВС України у сфері дотримання прав людини. Надаються конкретні пропозиції, рекомендації та розробки щодо теоретико-правових та організаційних засад такої роботи МВС України у цьому напрямі. Отже, дисертація Гладчука Д.І.

«Теоретико-правові та організаційні засади діяльності МВС України у сфері дотримання прав людини» написана на достатньому науковому та методологічному рівні і в цілому заслуговує позитивної оцінки, тому може бути рекомендована до захисту в разовій спеціалізованій вченій раді.

Доктор юридичних наук, професор Наливайко Л.Р. вказала на актуальність теми, на високий рівень роботи і зазначила, що зміст дисертації в цілому характеризується досить високим теоретичним і науково-методологічним рівнем вирішення поставлених завдань, самостійністю і цілісністю проведеного дослідження, що дозволило досягти поставленої мети, виконати дослідницькі задачі і повністю розкрити тему дослідження. Дисертаційне дослідження Гладчука Д.І. «Теоретико-правові та організаційні засади діяльності МВС України у сфері дотримання прав людини» підготовлено на достатньому науковому та методологічному рівні і може бути рекомендовано до захисту в разовій спеціалізованій вченій раді за спеціальністю 081 «Право».

Доктор юридичних наук, доцент Добробог Л.М. вказала, що аналіз дисертації Гладчука Д.І. дозволяє зробити висновок про ґрунтовну теоретичну підготовку автора, а також про розуміння ним практичних проблем, з якими стикається наприклад працівник поліції, під час реалізації правоохоронної та правозахисної функції у повсякденній роботі. Дисертація являє собою цілісну і завершену роботу, актуальність наукового дослідження не викликає сумнівів і заперечень. Дисертаційне дослідження Гладчука Д.І. на тему «Теоретико-правові та організаційні засади діяльності МВС України у сфері дотримання прав людини» виконано на належному науковому рівні, відповідає вимогам, що ставляться до робіт такого виду та може бути рекомендована до захисту в разовій спеціалізованій вченій раді за спеціальністю 081 «Право».

Кандидат юридичних наук, доцент Селіхов Д.А. наголосив на тому, що сьогодні в українському суспільстві з особливою гостротою постають питання дотримання прав людини, особливо в діяльності центральних органів державної виконавчої влади. Це є одними з пріоритетних напрямів роботи МВС України. Загострення цієї проблеми обумовлено відсутністю системної роботи у напрямі формування політики держави щодо забезпечення прав і свобод людини в діяльності органів державної влади та контролю за їх дотриманням. Тому будь-який науковий пошук з даної проблематики є необхідним та своєчасним. Дисертант виконав завдання поставлені на початку дослідження, які присвячені вирішенню актуальної теми для суспільства та держави в цілому. Дисертація Гладчука Д.І. на тему «Відсутність системної роботи у напрямі формування політики держави щодо забезпечення прав і свобод людини в діяльності органів державної влади та контролю за їх дотриманням.» є завершеною, самостійною науковою працею та може бути рекомендована до публічного захисту в разовій спеціалізованій вченій раді за спеціальністю 081 «Право».

На основні результатів обговорення присутніх на засіданні вирішили запропонувати такий:

ВИСНОВОК

про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації Гладчука Дмитра Івановича на тему «Теоретико-правові та організаційні засади діяльності МВС України у сфері дотримання прав людини» поданої на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 «Право»

Обґрунтування вибору теми дослідження. Питання забезпечення прав і свобод людини в Україні є одними з пріоритетних напрямів державної політики. Підтвердженням цього є закріплення на конституційному рівні пріоритету загальнолюдських цінностей над усіма іншими цінностями держави і суспільства. Особливу роль у цій діяльності відведено МВС України як правоохоронному відомству, покликаному забезпечити дотримання конституційних прав і свобод громадян в діяльності центральних органів виконавчої влади.

Важливість дослідження ґрунтується на необхідності подолання протиріч між потребою застосування світових та європейських стандартів забезпечення прав і свобод людини та відсутністю належного теоретико-правового й організаційного підґрунтя для реалізації запроваджених реформ в МВС України, метою яких є вдосконалення правоохоронної діяльності щодо дотримання прав людини.

У даний час в передових державах зі стабільною економічною ситуацією і з високим рівнем правосвідомості – США, Німеччини, Франції, Великобританії, Італії, Канаді, Японії та інших – управління поліцейськими відомствами і підрозділами прагне враховувати нову філософію поліцейської діяльності, суть якої полягає в служінні інтересам суспільства, громадянам. Поліцейська діяльність набуває все більшу суспільну спрямованість. Ідея служіння поліції суспільству в тісній співпраці з громадянами, закріплена в Законах про поліцію, прийнятих і оновлених до кінця XX ст. практично у всіх європейських країнах, США, Канаді, Японії та деяких ін., перетворює поліцію в правовій державі з каральної силової структури в повсякденну цілодобову сервісну службу з широким спектром соціальних послуг, де «суспільство – це покупець, а поліцейський підрозділ – це продавець своєї поліцейської послуги».

Таким чином, в умовах реалій сьогодення ефективність забезпечення прав і свобод людини в державі вимагає від МВС України застосування концептуально нових підходів, що визначені сучасними викликами суспільства з урахуванням змін в організаційно-правовій сфері діяльності правоохоронних органів та правозахисних організацій, і спрямовані на гуманізацію та демократизацію соціальних явищ і процесів, підвищення авторитету Міністерства в «очах населення».

Однією з причин, що впливає на існуючу ситуацію є відсутність системної роботи у напрямі формування політики держави щодо забезпечення прав і свобод людини в діяльності органів державної влади та контролю за їх дотриманням. Це питання потребує не тільки наукового вирішення, а й практичного втілення з використанням новітніх та

вдосконаленням існуючих засобів і методів діяльності МВС України, обумовлених сучасним станом дотримання прав і свобод людини у світі.

Невтішною є також і статистика щодо дотримання прав людини в Україні, отримана за результатами проведеного соціологічного опитування, де лише 11,4% опитаних вважають, що права людини дійсно сьогодні дотримуються, а 61,9% респондентів наполягають на тому, що права людини в Україні не дотримуються взагалі. Крім цього, за останні п'ять років ситуація із забезпеченням в Україні прав людини та основоположних свобод змінилась, але переважно у негативному сенсі – більше половини учасників дослідження – 53,6% зазначили, що ця ситуація погіршилася. Про позитивні зміни у цьому напрямку говорять лише 8,6% опитаних. Приблизно третина респондентів – 34,4% думають, що суттєвих змін ні у бік покращення, ні у бік погіршення, не відбулося.

Питання забезпечення прав і свобод людини в діяльності МВС України частково були предметом дослідження таких вітчизняних і зарубіжних науковців, як: Р. Авдюгін, Є. Гіда, Ю. Загуменна, М. Криштанович, О. Негодченко, М. Почтовий, Ю. Сидорук, К. Слюсар, Б. Стахура, В. Трофименко, О. Юнін та ін.

Однак, на сьогодні активні євроінтеграційні процеси, які охопили і сферу правоохоронної діяльності, обумовлюють вивчення, аналіз та врахування в роботі зарубіжного досвіду у сфері забезпечення прав і свобод людини. Усе викладене зумовлює актуальність обраної теми дослідження, а також необхідність її розгляду на ґрунтовному дисертаційному рівні.

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами, грантами. Дисертаційне дослідження виконане згідно з вимогами Закону України «Про Національну поліцію», Стратегії сталого розвитку «Україна – 2020», схваленої Указом Президента України від 12.01.2015 № 5/2015, Стратегії державної кадрової політики на 2012-2020 рр., ухваленої Указом Президента України від 01.02. 2012 № 45/2012, Стратегії розвитку органів системи Міністерства внутрішніх справ на період до 2020 року, схваленої 21 розпорядженням Кабінету Міністрів України від 15.11.2017 № 1023-р, Концепції реформування освіти в МВС України, затвердженої наказом МВС України від 25.11.2016 № 1252, Пріоритетними напрямами наукового забезпечення діяльності органів внутрішніх справ України на період 2015–2019 рр., Пріоритетними напрямами розвитку правової науки на 2016-2020 рр.

Мета та завдання дослідження. Мета полягає у вивченні діяльності МВС України у сфері дотримання прав людини, запровадженні нових форм і методів роботи, ефективних методик зарубіжних країн із розвиненою поліцейською функцією, визначенні та формуванні нової системи оцінки роботи правоохоронного відомства.

Для досягнення поставленої мети необхідно вирішити такі завдання:

– проаналізувати теоретико-правові аспекти сутності прав людини та їх забезпечення;

- охарактеризувати діяльність МВС України щодо забезпечення прав людини;
- визначити механізм забезпечення реалізації прав людини в діяльності МВС України;
- з'ясувати деонтологічні засади поліцейської діяльності;
- проаналізувати професіоналізм в діяльності поліцейського;
- встановити причини та умови порушення працівниками МВС України прав людини під час професійної діяльності;
- визначити критерії оцінки і показники ефективності діяльності МВС України у сфері дотримання прав людини;
- з'ясувати шляхи удосконалення форм і методів діяльності МВС України у сфері дотримання прав людини.

Об'єкт дослідження – суспільні відносини, які виникають у сфері забезпечення прав і свобод людини в державі та контролю за їх дотриманням в діяльності МВС України.

Предмет дослідження – теоретико-правові та організаційні засади діяльності МВС України у сфері дотримання прав людини.

Методи дослідження. Методологічну основу дисертації складає сукупність загальнонаукових та спеціальних методів і прийомів пізнання. Так, за допомогою *історико-правового методу* висвітлені теоретико-правові аспекти сутності прав людини (підрозділ 1.1). *Статистичний метод* використано для аналізу та узагальнення результатів соціологічного опитування думки громадян та поліцейських Дніпропетровщини (підрозділи 1.2, 1.3, 2.2, 2.3, 3.1, 3.2). *Методи класифікації та групування* використовувалися для виділення окремих напрямів, основних ознак окремих понять, форм та методів діяльності МВС України, механізму забезпечення прав людини (підрозділи 1.2, 1.3, 2.1, 2.3, 3.1, 3.2). *Логіко-семантичний метод* використано для поглиблення понятійно-категоріального апарату у досліджуваній сфері (підрозділи 1.1, 1.3, 2.1, 2.2), визначення напрямів удосконалення (підрозділ 3.2). *Порівняльно-правовий метод* пізнання та метод декомпозиції застосовано для вивчення позитивного зарубіжного досвіду з питань визначення професіоналізму поліцейського, дотримання прав людини в діяльності МВС України у контексті сучасних євроінтеграційних процесів (підрозділи 2.1, 2.2, 3.1). *Структурно-логічний метод* використано для вивчення та систематизації функцій МВС України, завдань та принципів у сфері дотримання прав людини, визначення шляхів удосконалення форм і методів правоохоронної роботи (підрозділи 1.2, 1.3, 2.2, 2.3, 3.1, 3.2). Застосовано *діалектичний метод*, спрямований на дослідження внутрішньої сутності речей у їх розвитку, що дало змогу з'ясувати правову природу та сутність діяльності МВС України у сфері дотримання прав людини (підрозділи 1.1, 1.2, 1.3, 2.1, 2.2). Використання таких логічних методів, як *аналіз, синтез, аналогія* простежується протягом усього наукового дослідження.

Науково-теоретичним підґрунтям дисертаційного дослідження є наукові праці українських і зарубіжних учених, фахівців у галузі теорії держави і права, конституційного права та інших правових наук.

Нормативною основою дисертації є Конституція, кодекси та закони України, міжнародні правові акти, міжнародні угоди України, постанови Верховної Ради України, рішення Конституційного Суду України, укази, розпорядження Президента України, постанови, розпорядження Кабінету Міністрів України та нормативно-правові акти органів публічної влади України.

Інформаційну й емпіричну базу дослідження становлять матеріали правозастосовної практики, зведені дані, отримані в результаті анкетування 224 працівників Національної поліції України в Дніпропетровській області та 401 мешканця Дніпропетровщини, а також власний практичний досвід роботи у підрозділах Національної поліції України, МВС України, аналіз політико-правової публіцистики, довідкових видань, фактологічних матеріалів тощо.

Наукова новизна одержаних результатів визначається тим, що вперше на монографічному рівні комплексно з використанням методів пізнання та врахуванням новітніх досягнень науки теорії держави і права досліджено теоретико-правові та організаційні засади діяльності МВС України у сфері дотримання прав людини, запропоновано шляхи удосконалення цієї діяльності. У результаті дослідження сформульовано низку наукових положень і висновків, запропонованих особисто здобувачем. Основні з них є такими:

уперше:

- проаналізовано захист прав і свобод людини як напрям діяльності у співвідношенні з іншими функціями МВС України – поліцейською, прикордонною, міграційною, регулятивною та функцією цивільного захисту. Доведено, що захист прав і свобод людини є ключовою, основною, пріоритетною функцією МВС України з-поміж інших;

- визначено основні аспекти деонтологічних засад поліцейської діяльності та обґрунтовано їх сутність: психологічний, професійно-правовий, соціальний та естетичний;

- запропоновано в структурі поняття «професіоналізм поліцейського» виділяти наступні елементи: 1) духовну та інтелектуальну розвинутість; 2) раціональність; 3) правову культуру; 4) особливе почуття обов'язку; 5) професійні цінності; 6) комунікативність; 7) психологічну налаштованість; 8) систему професійної підготовки;

удосконалено:

- розуміння сутності поняття «права людини», а також притаманних йому ознак, зокрема: 1) є можливостями людини; 2) відзначається рівністю прав людини для усіх без виключення людей, незважаючи на національність, віросповідання, колір шкіри та ін. фактори; 3) вони є невід'ємними для кожної людини, індивіда, громадянина; 4) визначаються рівнем розвитку суспільства: економічним, духовним, соціальним; 5) мета існування прав людини – створення сприятливих умов життя та розвитку людини,

задоволення різноманітних потреб; 6) нормативно визначені, закріплені на законодавчому рівні та гарантовані державою;

– уявлення про чинники, які впливають на порушення прав і свобод людини в правоохоронній, в т.ч. і поліцейській діяльності, зокрема: доктринальний, законодавчий, особистісний, соціально-психологічний, оціночний та чинник безпеки самого поліцейського;

– перелік основних критеріїв оцінки роботи поліції, серед яких запропоновано виділяти: 1) розкриття злочинів та контроль над злочинністю; 2) формування об'єктивної статистичної звітності про результати роботи; 3) стан службової дисципліни та законності; 4) рівень довіри населення до поліції та її активність у вирішенні проблем місцевих громад;

– розуміння ролі обов'язків та правових заборон, визначених у тексті Правил етичної поведінки поліцейських, які за своїм змістом більше охоплюються поняттям «деонтологічні засади поліцейської діяльності», ніж «етичні правила поведінки поліцейських», та наголошено на необхідності їх правильного нормативного визначенні та закріплення;

дістали подальшого розвитку:

– положення щодо тлумачення поняття «забезпечення прав людини» як передбаченої нормативно-правовими актами діяльності державних органів, пов'язаної із використанням наявних юридичних засобів і заходів, спрямованих на реалізацію, охорону, захист та відновлення (у разі порушення) прав людини;

– уявлення про діяльність профільного управління в структурі МВС України, яке в межах компетенції здійснює моніторинг і контроль за дотриманням прав людини в діяльності МВС України та інших центральних органів виконавчої влади, а також реалізує 4 функції: контролюючу, аналітичну, нормотворчу та комунікативну (організаційну);

– положення про необхідність оновлення системи критеріїв оцінки ефективності поліцейської діяльності та організації контролю. Запропоновано в якості таких критеріїв оцінки: навантаження, інтенсивність праці, якість роботи, дотримання законності та ін.;

– уявлення про необхідність концептуального осмислення, доктринального визначення та нормативного закріплення деонтологічних стандартів діяльності поліцейських в Україні за зразком зарубіжних країн із розвинутою поліцейською функцією (Німеччина, Франція, Нідерланди, США та ін.).

Практичне значення одержаних результатів полягає в тому, що вони становлять як науково-теоретичний, так і практичний інтерес і можуть бути використані:

– у науково-дослідній діяльності для подальшого вивчення та наукових розробок щодо теорії прав людини, концептуальних засад діяльності державних органів та інституцій тощо;

– у правотворчості – для внесення змін та доповнень до законів і підзаконних нормативно-правових актів, якими регулюється діяльність органів державної влади, в т.ч. і правоохоронних органів;

– у правозастосовній діяльності – для вдосконалення поліцейської діяльності, роботи інших структурних підрозділів у сфері дотримання прав людини;

– у навчальному процесі – під час викладання навчальних дисциплін «Теорія держави і права», «Актуальні проблеми теорії держави і права», «Юридична деонтологія».

Апробація результатів дослідження. Основні положення дисертації в цілому та окремі її аспекти оприлюднено автором на засіданнях кафедри, науково-практичних семінарах, всеукраїнських науково-практичних конференціях, міжнародних науково-практичних конференціях, зокрема: Всеукраїнська науково-практична конференція «Правові та організаційні засади забезпечення державою правоохоронної функції» (м. Дніпро, 30 жовтня 2018 р.); VIII Всеукраїнська науково-практична конференція «Правова держава: історія, сучасність та перспективи формування в Україні» (м. Дніпро, 28 лютого 2020 р.); Міжнародна науково-практична конференція «Актуальні питання юридичної теорії та практики: наукові дискусії» (м. Харків, 4-5 грудня 2020 р.); V Міжнародна науково-практична конференція «Реалізація державної антикорупційної політики в міжнародному вимірі» (м. Київ, 9 грудня 2020 р.); Всеукраїнська науково-практична конференція «Актуальні питання розвитку юридичної науки в умовах COVID-19» (м. Рівне, 11 грудня 2020 р.).

Структура та обсяг дисертації зумовлюється предметом, метою та завданнями дослідження. Робота складається з основної частини (вступу, трьох розділів, що включають у себе вісім підрозділів, висновків), списку використаних джерел та додатків. Загальний обсяг дисертації становить 224 сторінок, із них основного тексту 164 сторінки, список використаних джерел налічує 206 найменувань і займає 20 сторінок. 3 додатки викладено на 34 сторінках.

Кількість публікацій здобувача за темою дисертації та повнота опублікування результатів дослідження: основні результати дисертації викладено у десяти наукових публікаціях, з яких п'ять статей – у виданнях, що входять до переліку фахових, зокрема, одна стаття – у міжнародному науковому виданні, п'ять публікацій – у збірниках матеріалів науково-практичних конференцій.

Наукові праці, у яких опубліковані основні наукові результати дисертації:

1. Гладчук Д.І. Деонтологічні засади поліцейської діяльності: зміст, сучасні вітчизняні стандарти. Збірник наукових праць «*Juris Europensis Scientia*». Вип. 4. Чернівці, 2020. С. 10-14.

2. Гладчук Д.І. Чинники порушення прав людини працівниками МВС України. *Підприємство, господарство і право*. Вип. 12. Київ, 2020. С. 175-179.

3. Гладчук Д.І. Функції МВС України у сфері забезпечення прав людини. *Науковий журнал «Юридичний бюлетень»*. № 16. Херсон, 2020. С. 18-24.

4. Гладчук Д.І. Міжнародні деонтологічні стандарти поліцейської діяльності у сфері забезпечення прав людини. *Науковий журнал «Альманах міжнародного права»*. № 24. Одеса, 2020. С. 88-96.

Статті у наукових періодичних виданнях інших держав та виданнях України, які включені до міжнародних наукометричних баз:

Гладчук Д.І. Структура механізму забезпечення прав людини в діяльності МВС України. *Visegrad Journal on Human Rights*. №1 (volume 2). м. Братислава, Словацька Республіка. 2021. С. 63-67.

Наукові праці, які засвідчують апробацію матеріалів дисертації:

1. Гладчук Д.І. Елементи механізму забезпечення прав людини. *Правові та організаційні засади забезпечення державою правоохоронної функції*: матеріали Всеукраїнської наук.-практ. конф. (м. Дніпро, 30 жовтня 2018 р.). Дніпро : Дніпроп. держ. ун-т внутр. справ, 2018. С. 292-293.

2. Гладчук Д.І. Механізм забезпечення прав людини: сутність та ознаки. *Правова держава: історія, сучасність та перспективи формування в Україні* : матеріали VIII Всеукраїнської наук.-практ. конф. (м. Дніпро, 28 лютого, 2020 р.) Дніпро : Дніпроп. держ. ун-т внутр. справ. 2020. С. 269-271.

3. Гладчук Д.І. До питання розуміння забезпечення прав людини в Україні. *Актуальні питання юридичної теорії та практики : наукові дискусії* : матеріали Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Харків, 4-5 грудня 2020 р.). Харків : Східноукраїнська наукова юридична організація, 2020. Ч. 1. С. 14-17.

4. Гладчук Д.І. Професіоналізм поліцейського як елемент державної антикорупційної політики. *Реалізація державної антикорупційної політики в міжнародному вимірі* : матеріали V Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Київ, 9-10 грудня 2020 р.). Київ : НАВС, 2020. Ч. 2. С. 281-283.

5. Гладчук Д.І. Поняття прав людини : історія виникнення, зміст та ознаки. *Актуальні питання розвитку юридичної науки в умовах COVID-19* : всеукр. наук.-практ. конф. (м. Рівне, 10-11 грудня 2020 р.). Міжнародний економіко-гуманітарний університет імені академіка Степана Дем'янчука. Рівне : Видавничий дім «Гельветика», 2020. Ч. 1. С. 16-20.

Таким чином результати дисертації опубліковано достатньо повно. Дисертаційне дослідження виконано здобувачем самостійно, з використанням останніх досягнень науки теорії держави і права, всі сформульовані в ньому положення і висновки обґрунтовано на основі особистих досліджень автора. Всі наукові праці опубліковано без співавторів.

Оцінка мови та стилю дисертації. Дисертація написана грамотно із застосуванням сучасної української мови та наукових термінів. Кожний із розділів, підрозділів та пунктів побудовані у логічній послідовності. Усе це забезпечує легкість і доступність сприйняття викладених у дисертації положень.

У результаті попередньої експертизи дисертації Гладчука Д.І. і оцінки повноти публікацій основних результатів дослідження.

УХВАЛИЛИ:

1. Затвердити висновок про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації Гладчука Дмитра Івановича на тему «Теоретико-правові та організаційні засади діяльності МВС України у сфері дотримання прав людини».

2. Визнати, що за актуальністю, ступенем новизни, обґрунтованістю, науковою та практичною цінністю здобутих результатів дисертація Гладчука Дмитра Івановича на тему «Теоретико-правові та організаційні засади діяльності МВС України у сфері дотримання прав людини» відповідає спеціальності 081 «Право» та вимогам Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у вищих навчальних закладах (наукових установах) затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23 березня 2016 року № 261 (зі змінами і доповненнями від 03 квітня 2019 року № 283), п. 10 Порядку проведення експерименту з присудження ступеня доктора філософії затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 06 березня 2019 року № 167.

3. Рекомендувати дисертацію Гладчука Дмитра Івановича на тему «Теоретико-правові та організаційні засади діяльності МВС України у сфері дотримання прав людини» до захисту на здобуття ступеня доктора філософії у разовій спеціалізованій вченій раді за спеціальністю 081 «Право».

Рецензент:

**професор кафедри адміністративного права,
процесу та адміністративної діяльності**

Дніпропетровського державного

університету внутрішніх справ,

доктор юридичних наук, професор

«25» червня 2021 року

Борис ЛОГВИНЕНКО

Рецензент:

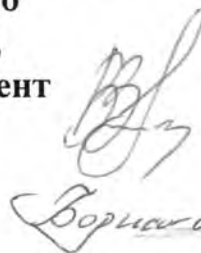
професор кафедри теорії та історії держави і права

Дніпропетровського державного

університету внутрішніх справ,

кандидат юридичних наук, доцент

«25» червня 2021 року

Віталій ЗАВГОРОДНІЙ

Підпис
Засвідчую
співвідповідності підпису кадрового забезпечення
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

